

Reisebrev fra Ile Amsterdam

Vi nærmer oss nå slutten av operasjonen og har 4 dager igjen før demontering og pakking begynner. Det er som vanlig utrolig hvor fort dagene går. Bortsett fra sjøreisen fra Fremantle og hit, som var en sammenhengende sjøsyke-reise; det var en befrielse å komme frem!

Brygga er bare en betongplate som ligger ut i sjøen, men siden det var fralandsvind gikk det greit å få i land utstyret. Båten vår, Braveheart, lå ankret ca 500 m fra land, og utstyret, som var lagt i big bags, ble fraktet inn med en Zodiac, og heist i land med en mobilkran. Alt var i land i løpet av en ettermiddag. Utstyret ble så transportert med traktor og tilhenger til de to hyttene som operasjonen skulle foregå fra. Den ene hytta; Mataf, ligger bare 500m fra brygga, den andre, Antonelli, ca 3km unna og 200moh. Men folkene fra basen stilte opp med alt det utstyret de hadde; tre traktorer med tilhengere, med tilhørende mannskap; en profesjonell landing!

Vi ble også tatt vel i mot på basen, og ble forlagt i en kaserne med tomannsrom; La Albatros. Om kvelden var det stor mottakelse i messa; skikkelig fransk opplegg, med aperitif om skikkelig middag, deretter bar med alle rettigheter...

Det er 20 personer på basen, hvorav 8 som driver med vitenskapelig arbeid. De viktigste aktivitetene her er atmosfære observasjoner (CO₂), magnetfelt observasjoner, og studier av albatross, med den endemiske Amsterdam-albatrossen som hovedfokus, lokal botanikk og sjøpattedyr. Resten av personellet holder selve basen i gang, med vedlikehold av bygninger, etc; et helt lite samfunn. De er her et år ad gangen, og får besøk av supply skip to tre ganger i denne periode. Vårt besøk er derfor en begivenhet for dem også; et kjærkomment avbrekk i deres hverdag. De har ikke TV her, så de må aktivisere seg selv i fritiden; noe de er gode til.

På grunn av terrengets beskaffenhet og nattevandrende seler på land, så er det ikke tilatt å bevege seg utenfor baseområdet etter mørkets frembrudd. Vi har etterhvert innsett at dette er en fornuftig begrensning. De neste to dagene gikk med til å sette opp stasjonene og antennene, og ikke minst datautstyret for logging av kontaktene, med nettverk, back-up og link forbindelse mellom de to hyttene.

Jeg var med på antenneoppsetningen; skru i sammen master og aluminiumsrør, og deretter sette disse opp med bardunering, osv.

Etterhvert kom operasjonen i gang; for full musikk med fire stasjoner på hvert sted. Vi som operer fra Antonelli har 24timers vakt; med litt soving når det trengtes; der er et par køyer innendørs i tillegg til feltsenger som ble

rigget opp utendørs. Siden det omtrent ikke har vært nedbør (tørkesommer) så har det vært helt greit å ligge ute, for den av oss som er vant til det..... De første dagene var det steike solskinn, men siden har det vært vekslende vær med en del vind; men fremdeles med behagelig nattetemperatur.

Målet for operasjonen vår har vært å klare 10.000 kontakter per dag, og vi har ligget omtrentlig på dette nivået. Interessen for operasjonen har vært enorm, ubeskrivelige horder kaller oss bare vi såvidt sier pip. Det er vanskelig å plukke ut de enkelte stasjonene, allikevel kan det bli 200 kontakter i timen! Ikke tid til noe koseprat. Med øyas geografiske beliggenhet er antipoden i Georgia, USA, og det har vært vanskeligere å få kontakt med USA enn med Europa og Japan. I skrivende stund har vi bare halvparten så mange kontakter med USA som med Europa, antallet burde vært omtrentlig likt. Det ser ut som at vi skal klare over 160.000 kontakter totalt.

Forleden kom basesjefen med hastebeskjed om at all operasjon måtte stoppe umiddelbart, da vi slo inn på målingene av jordens magnetfelt. Dette var så alvorlig at høyere myndigheter var alarmert, og man tuller ikke med det franske statsapparatet! Årsaken ble raskt oppdaget, vi slo inn med 80m senderen på Mataf. Antennen ble nedrigget, og basesjefen kunne melde til Paris at alt utstyret som forårsaket forstyrrelsen var fjernet. Roen har så igjen senket seg over denne fredelige pletten i det sørlige Indiske hav, mens 80m operasjonen fortsetter som før fra Antonelli..

Til hver forkost er det nystekt pariserloff, selvsagt. Jeg kaller det med vilje nystekt, for det er bensinstasjonssteiking av prefabrikkerte deigpølser. Pariserloff er vel ikke for noe svennestykke å regne, men kjøkkenets franske kokk eksellerer på alle andre områder, og det merkes jo på maten generelt. Middagene er jo med etterfølgende oster, og deretter desserter og kaker.... Vokser skillpadda, mon tro?

Det er et godt fiske her, både for fisk og languster (hummer uten klør). De kan godt få 100 languster i en teine..... Det er derfor ofte hummer til lunch eller middag.

Det er også masse sel her, og selunger. De er i gang med tellingen og hadde talt og merker 3200 unger forleden dag. Det er mye skriking og kjefting med de og de blir aggressive om vi kommer dem for nærme. Det er en liten koloni med elefantsel også, de ligger og dorsker seg på brygga. Og ute i sjøen venter spekkhuggerne på at selungene skal ta seg ut på dypt vann...

Hilsen Erling